

реструктуризації відділу логістики та скорочення терміну доставки товарів споживачам шляхом відкриття нового складу.

Отже, за рахунок підвищення якості логістичних процесів та мінімізації витрат на доставку товарів як українським споживачам, так і зарубіжним, можна покращити ефективність здійснення зовнішньоекономічної діяльності на підприємстві.

Список використаних джерел:

1. Алексеева Т.І. Міжнародна торгівля: навч. посібник / Харківський національний економічний ун-т. – Х.: ХНЕУ, 2007. – 252 с.
2. Гаджинский А.М. Логістика: підручник для вищих та середніх навчальних закладів / А.М. Гаджинский – М.: ІОЦ «Маркетинг», 2012. – 256 с.
3. Лукинський В.С. Логістика автомобільного транспорту. Концепція, методи, моделі / В.С. Лукинський и др. – М.: Финансы и статистика, 2010. – 198 с.
4. Пономарьова Ю.В. Логістика: навчальний посібник / Ю.В. Плоткин – Київ: Центр навчальної літератури, 2011. – 328 с.
5. Шегда А.В. Ризики в підприємстві: оцінювання та управління: навч. посіб. / А.В. Шегда, М.В. Головатенко. – К.: Знання, 2008. – 271 с.

Євтушенко Р.І.

студент;

Кучеренко А.А.

викладач-спеціаліст,

Коледж транспорту та комп'ютерних технологій

Чернігівського національного технологічного університету

ОСОБЛИВОСТІ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ АВТОМОБІЛЬНИХ ПАСАЖИРСЬКИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ В УКРАЇНІ

Сьогодні гостро постає необхідність високого рівня якості транспортних послуг у сфері пасажирського автомобільного транспорту, що є запорукою безпеки перевезень та задоволення потреб споживачів. В Україні приділяється недостатньо уваги транспортним логістичним процесам та вдосконаленню їх якості.

Роль і значення транспорту визначені статтею 1 Закону України «Про транспорт», в якій зазначається, що транспорт є однією з найважливіших галузей суспільного виробництва, яка покликана задовольнити потреби населення й суспільного виробництва в перевезеннях. Отже, законодавство визначає транспорт як важливу галузь суспільного виробництва, що перебуває в тісній взаємодії з промисловістю; енергетичним, агропромисловим, будівельним і торговельним комплексом; зв'язком; житловим господарством, побутовим обслуговуванням населення; сферою використання й охорони природних ресурсів тощо [1].

Автомобільний транспорт – галузь, яка покликана задовольняти потреби населення і суспільного виробництва в перевезеннях та інших послугах автомобільного транспорту і включає суб'єктів підприємницької діяльності

усіх форм власності, які забезпечують перевезення пасажирів, вантажів, експедиційне і технічне обслуговування та ремонт транспортних засобів, підготовку кадрів та здійснюють інші види діяльності, пов'язані із своєчасним і повним задоволенням потреб населення і суспільного виробництва в перевезеннях [2].

Перевізник – суб'єкт підприємницької діяльності, який здійснює автомобільні перевезення пасажирів чи вантажів на комерційній основі.

Термін «автомобільні перевезення» означає будь-яке переміщення дорогами, що відкриті для загального користування, навантаженого чи не навантаженого, з пасажирями чи без, транспортного засобу, який використовується для перевезення пасажирів або вантажів.

Транспорт є сполучною ланкою економіки, галуззю виробничої інфраструктури. За його допомогою задовольняються потреби у перевезеннях суспільного виробництва держави, а також її населення [4].

Розвиток народного господарства та життя людей взагалі не можливо уявити без засобів переміщення. Роль транспорту полягає в наданні специфічних послуг, пов'язаних із переміщення товару або людини в просторі.

Автомобільне підприємство є основною, первинною ланкою системи автомобільного транспорту України. Таке підприємство являє собою єдиний виробничо-господарський комплекс, до складу якого входять (або можуть входити) автотранспортні, авторемонтні та інші внутрішні підрозділи, названі виробничими одиницями. Використовуючи закріплене за ним майно або майно, яке є в нього за правом власності, автомобільне підприємство силами трудового колективу під керівництвом спеціально уповноважених на те осіб (дирекція) або власників виконує виробничо-господарську діяльність (перевезення, надання інших транспортних послуг) відповідно до державних програм розвитку дорожнього руху й на основі ліцензії і сертифікату на здійснення діяльності, пов'язаної з виготовленням, ремонтом і експлуатацією транспортних засобів, перевезеннями вантажів/пасажирів та іншими видами діяльності [5].

Порядок і умови організації перевезень пасажирів та вантажу визначаються Міністерством інфраструктури України. Міністерство інфраструктури України є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади у формуванні та забезпеченні реалізації державної політики у сфері забезпечення безпеки на транспорті.

Управління безпеки на транспорті та технічного регулювання займається питаннями безпеки руху, перевезення небезпечних вантажів, технічного регулювання, ліцензування, транспортної безпека та цивільного захисту, охорони праці та соціальної політики, екологічної безпеки, страхової політики підвідомчих структур, а також сприяє впровадженню норм та стандартів ЄС у даних сферах.

Підприємства транспорту та інші пасажирські перевізники надають послуги на підставі державних контрактів, державних замовлень і договорів про перевезення пасажирів з урахуванням економічної ефективності перевізних можливостей транспорту.

Не допускаються до перевезення пасажирським автомобільним транспортом загального користування вантажі з вибуховими, отруйними, вогнебезпечними, їдкими, сморідними, наркотичними та іншими небезпечними речовинами, а також ті, що можуть забруднити транспортний

засіб, одяг пасажирів; зброя, крім випадків, передбачених законодавством; тварини.

Пасажирські перевізники, водії та особи, діяльність яких пов'язана з наданням транспортних послуг, повинні мати відповідні знання в обсязі, що визначається Міністерством інфраструктури України. Транспортні засоби повинні відповідати вимогам безпеки, охорони праці та екології, державним стандартам, мати відповідний сертифікат, бути в належному технічному і санітарному стані та укомплектовані відповідно до вимог Правил дорожнього руху.

Під час довготривалих перевезень розклад руху автобуса повинен складатися таким чином, щоб на проміжних пунктах маршруту пасажирів могли забезпечуватися доброякісною питною водою, харчуванням та одержувати можливість задоволення інших біологічних потреб. Умови і порядок страхування пасажирів та вантажу визначаються законодавством.

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з надання послуг із перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом затверджені постановою Кабінету міністрів України Міністерства інфраструктури України від 2 грудня 2015 р. № 1001.

Вони визначають кваліфікаційні, технічні, організаційні та інші вимоги до провадження господарської діяльності з надання послуг із перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом і є обов'язковими для виконання суб'єктами господарювання, незалежно від організаційно-правових форм та форм власності, які надають послуги з перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом і отримали ліцензію на цей вид господарської діяльності.

Не підлягає ліцензуванню наступні види діяльності з надання послуг із перевезення пасажирів (див. табл. 1)

Таблиця 1

Пасажирські автомобільні перевезення, що не підлягають ліцензуванню

№ п/п	Вид діяльності	Особливості здійснення перевезень
1	Перевезення, пов'язані з ліквідацією стихійного лиха, аварій та інших обставин непоборної сили	Здійснюються за спеціальними постановами Кабінету Міністрів України
2	Перевезення, що належать підприємствам та організаціям органів державної влади, за винятком перевезень на комерційних умовах	Здійснюються МВС України, Служби безпеки України, Міноборони України, МНС України, органів прокуратури, судів, митних органів, податкової адміністрації на некомерційних умовах
3	Перевезення, які здійснюються автомобілями, оснащеними спеціальним технологічним обладнанням і не призначеними для перевезення пасажирів, що	Здійснюються автовишками, автокранами, автомайстернями, автомобілями з устаткуванням для буріння, пожежними автомобілями, пересувними лабораторіями, навчальними, кабелеукладачами,

	забезпечують життєдіяльність міст та населених пунктів	аварійно-технічними з водопостачання та каналізації, газового господарства, швидкої допомоги, автонавантажувачами, піскорозкидачами
4	Перевезення пасажирів службовими автомобілями, за винятком перевезень на комерційних умовах	Здійснюються автомобільним транспортом, що є на балансі організації, на некомерційній основі

Джерело: розроблено авторами

Ліцензування господарської діяльності, пов'язаної з наданням послуг із перевезення пасажирів автомобільним транспортом, здійснює Державна служба України з безпеки на транспорті. Ліцензія видана суб'єкту господарської діяльності на право надання послуг із міжнародних перевезень пасажирів автомобільним транспортом, надає право на здійснення внутрішніх перевезень і вимагає від її власника забезпечення якості наданих послуг.

Забезпечення якості наданих пасажирських транспортних послуг досягається ефективним управлінням. У зв'язку з цим виникає необхідність у поглибленні існуючих і розробленні нових теоретичних основ та методичних рекомендацій щодо вдосконалення управління якістю послуг пасажирських автотранспортних підприємств в Україні.

Підсумовуючи зазначимо, що пріоритетними напрямками розвитку транспортного комплексу України на найближчу перспективу повинно бути: підвищення безпеки при експлуатації автотранспортних засобів, підвищення рівня якості при обслуговуванні пасажирів, мінімізація вартості внутрішніх пасажирських перевезень для громадян України, виділення інвестицій на оновлення рухомого складу.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про транспорт»: за станом на 28 грудня 2015 р. / Верховна Рада України / від 10 листопада 1994 року № 232/94-ВР // Відомості Верховної Ради. – Офіц. вид. – Київ: Парлам. вид-во, 2015.
2. Закон України «Про автомобільний транспорт»: за станом на 28 грудня 2015 р. / Верховна Рада України / від 10 листопада 1994 року № 2344-III-ВР // Відомості Верховної Ради. – Офіц. вид. – Київ: Парлам. вид-во, 2015.
3. Закон України «Про ліцензування видів господарської діяльності»: за станом на 1 січня 2016 р. / Верховна Рада України / від 2 березня 2015 року № 222/VIII-ВР // Відомості Верховної Ради. – Офіц. вид. – Київ: Парлам. вид-во, 2015.
4. Аксьонов І.Я. Транспорт: історія, сучасність, перспективи, проблеми. – М.: ТЕИС, 2000. – 216 с.
5. Транспортна логістика: підручник для транспортних вузів / Під загальною редакцією Л.Б. Миротина. – М.: «Іспит», 2002. – 512 с.